

41407
12,20 euro

Niet-getekend afschrift
afgeleverd aan

Vonnisnummer / Griffienummer 18 12920
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 19 Juni 2018
Naam van de eerste beklagde
Systemnummer parket
Rolnummer 17A001677

3

De betekening door het openbaar ministerie
aan het openbaar ministerie wordt geacht
te zijn verricht overeenkomstig art. 40 al. 2
van het Ger. Wetb. op 20/4/18
Gedaan te Antwerpen op 20/4/18

(B.1525-18) Hoger beroep door
(CPK) + alle

in het om te nemen ()

5e betekend op 24.04.2018 om 11:00u

Rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC5

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

inzake van HET OPENBAAR MINISTERIE:

en

BURGERLIJKE PARTIJ:

De Wooninspecteur, bevoegd voor de provincie Antwerpen, met kantoren gevestigd te 2018 Antwerpen, Lange Kievitstraat 111-113, bus 55,

vrijwillig tussenkomende partij, vertegenwoordigd door Meester Claes Anneleen, advocaat te Mechelen loco Meester Claes Joris, advocaat te Antwerpen

TEGEN:

004002 1) geboren op van onbekende nationaliteit wonende te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Anné David, advocaat te Antwerpen (Berchem).

004003 2) geboren op van onbekende nationaliteit wonende te

beklaagde, bijgestaan door Meester Buelens Alex, advocaat te Antwerpen.

004004 3) geboren op van onbekende nationaliteit wonende te wonende te

beklaagde, die verstek laat gaan.

004005 4) geboren op van onbekende nationaliteit wonende te

beklaagde, vertegenwoordigd door.

004006 5) geboren op van onbekende nationaliteit wonende te

beklaagde, die verstek laat gaan.

met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met name het tewerkstellen van de werknemers, supra vermeld, middels een opgedrongen statuut van schijnzelfstandigheid dan wel zwartwerk in diverse drankgelegenheden. ziende café en , waarbij de meeste café's 20 uur per dag geopend waren voor het publiek, anderen respectievelijk 16 uur () en 12 uur, en de werknemers/schijnzelfstandigen shiften draaien van respectievelijk 8.00 uur tot 18.00 uur dan wel van 18.00 uur tot 04.00 uur a rato van 5euro/uur (na een shift mochten de werknemers 50 of 60 euro uit de kassa nemen); diverse van hen werden gehuisvest in niet conforme woningen waarvoor zij dan nog huur dienden te betalen; er werd duidelijk gerecruteerd uit buitenlandse werkkrachten dewelke illegaal respectievelijk zonder werktoelating in het Rijk verbleven en niet aan de slag konden op de reguliere arbeidskracht, dan wel uit werkkrachten dewelke zich in een precaire/kwetsbare sociale situatie bevonden,

inbreuk op de artikelen 433quinquies, 433septies en 433novies van het Strafwetboek.

B.

De eerste, de tweede, de derde,

In de periode tussen 16 april 2013 en 13 mei 2014, meermaals,

In samenhang: bij inbreuk op artikel 433decies van het Strafwetboek, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand, zijn/haar precaire sociale toestand, zijn/haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name:

I. het pand gelegen te ten nadele van :

en

II. het pand gelegen te ten nadele
van :

en

(onderkapt 9 deel II);

III. het pand gelegen te ten nadele
van

(onderkapt 14

deel II);

Daar waar de panden niet conform zijn met de Vlaamse reglementering,
met de strafverzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd
gemaakt voor wat betreft de eerste.

Inbreuk op de artikelen 433*decies* en 433*undecies* van het Strafwetboek.

C.

De eerste, de tweede, de derde,

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber arbeid te hebben doen of laten verrichten
door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van
meer dan drie maanden of tot vestiging in België, en dit ten aanzien van de navolgende 5
werknemers:

I. op 14 januari 2011, en tussen 30 april 2011 en 8 mei 2013, meermaals,
op niet nader bepaalde data, (zie onder meer verslag SI 4/2/14 kapt III)

geboren te

op

II. tussen 11 februari 2012 en 1 maart 2013, meermaals, op niet nader
bepaalde data, onder meer op 8 mei 2012 en 11 mei 2012 (zie onder meer
onderzoeksverslag SI 4/2/14 kapt III)

geboren te op

III. op 17 april 2013 (kaft 6/I)

geboren te op

IV. tussen 8 maart 2012 en 21 september 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 9 maart 2012 en op 17 april 2013, (zie o.a. kaft 6/I)

geboren te op

V. op 3 mei 2013

geboren op (kaft 13/II)

bij inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,

ten tijde van de feiten strafbaar gesteld door artikel 175 §1 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4, en thans strafbaar gebleven door artikel 12/1 §1 van de Wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6000 euro.

D.

De eerste, de tweede, de derde,

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld te hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvangt, namelijk met betrekking tot de navolgende 20 werknemers:

I. tussen 13 januari 2011 en 18 april 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data, laatst op 17 april 2013 (zie o.a. kaft 6/I);

van ; geboren te op

II. tussen 13 januari 2011 en 18 april 2013, meermaals, onder meer op 14 februari 2011 en 31 mei 2011, laatst op 17 april 2013 (zie o.a. kaf 6/I);

geboren te of

III. tussen 1 mei 2011 en 15 december 2012, meermaals, op niet nader bepaalde data (stuk 251/II);

geboren te op ;

IV. tussen 13 januari 2011 en 1 mei 2012, meermaals, op niet nader bepaalde data, (zie o.a. verslag SI 4/2/14 kaft III)

geboren te op

V. op 14 januari 2011 en tussen 30 april 2011 en 8 mei 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data, (zie o.a. verslag SI 4/2/14 kaft III)

geboren te op

VI. tussen 8 maart 2012 en 18 april 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 9 maart 2012 en laatst op 17 april 2013 (zie o.a. kaft 6/I)

geboren te op ;

VII. tussen 13 januari 2011 en 18 april 2013, meermaals, onder meer op 17 april 2013, (zie o.a. kaft 6/I)

geboren te op

VIII. tussen 12 april 2012 en 7 september 2012, meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 6 september 2012 (stuk 243 rode nummering/IV en 161/IV),

geboren te op

IX. tussen 11 februari 2012 en 1 maart 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 8 mei 2012 en 11 mei 2012, (zie o.a. verslag SI 4/2/14 kaft III)

geboren te op

X. tussen 5 mei 2012 en 12 mei 2012, meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 11 mei 2012, (PV AN.069.I2.3162/12 SI)

geboren te op

XI. tussen 31 december 2012 en 8 februari 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data, (PV AN.069.I2.5478/13 onderkaft 6/I)

geboren te ;

XII. tussen 16 april 2013 en 17 mei 2013 meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 17 april 2013, (zie onder meer verslag SI 4/2/14 kaft III en kaft 4, 5 en 7/I)

geboren te op

XIII. op 17 april 2013 (kaft 6/I)

geboren te op

XIV. Tussen 16 april 2013 en 17 mei 2013 (zie onder meer kaft 6 en 7/I)

geboren te op ;

XV. Op 16 mei 2013 (kaft 7/I)

geboren te op

XVI. Op 16 september 2013 (kaft 8/I)

geboren te op

XVII. op 3 mei 2013

geboren op (kaft 13/II)

XVIII. Op 20 augustus 2013 (kaft 12/II)

geboren te op (onderkaft 12/II);

XIX. Op 19 oktober 2013 (kaft 11/II)

geboren op (onderkaft 13/V);

XX. Op 5 oktober 2013 (kaft 10/II)

geboren te op
(onderkaft 13/II);

bij inbreuk op de artikelen 4 tot en met 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels,

strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4.

E.

De eerste, de tweede, de derde,

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber geen individuele rekening te hebben opgesteld, ten aanzien van navolgende 14 werknemers, in de periode tussen 13 januari 2011 en 17 mei 2013, meermaals, meer bepaald ten aanzien van:

- I. geboren te op
- II. geboren te op
- III. geboren te op
- IV. geboren te op
- V. geboren te op
- VI. , geboren te op
- VII. geboren te op
- VIII. op ; geboren te
- IX. geboren te op
- X. , geboren te op
- XI. , geboren te op
- XII. geboren te op
- XIII. geboren op ;
- XIV. , geboren te op

bij inbreuk op artikel 4, §1, 2°, van het Koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en op artikel 3, §3, van het Koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten,

strafbaar gesteld door artikel 187, §1, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3.

F.

De eerste, de tweede, de derde,

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber nagelaten te hebben bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aangifte met verantwoording van het bedrag der verschuldigde bijdragen te doen geworden, in de periode tussen 31 maart 2011 (eerste kwartaal 2011) en 1 augustus 2013 (tweede kwartaal 2013 – artikel 33,§2 KB 28/11/69), meermaals, met betrekking tot de navolgende 16 werknemers:

- I. geboren te op
- II. geboren te op
- III. geboren te of
- IV. geboren te op
- V. geboren te of
- VI. , geboren te op
- VII. geboren te op
- VIII. geboren te op ;
- IX. geboren te op ;
- X. , geboren te op
- XI. , geboren te op
- XII. geboren te op

- XIII. geboren op
- XIV. geboren te op
- XV. geboren te op
- XVI. geboren te op

bij inbreuk op artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en op artikel 33 §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet,

strafbaar gesteld door artikel 223, §1, 1° van het Sociaal Strafwetboek en bij dit artikel gesanctioneerd met een sanctie van niveau 3.

G.

De eerste, de tweede, de derde.

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, een buitenlandse onderdaan arbeid te hebben doen of laten verrichten zonder een arbeidsvergunning te hebben verkregen van de bevoegde overheid en/of die niet over een arbeidskaart beschikt, ten aanzien van 5 werknemers, namelijk:

i. tussen 12 april 2012 en 7 september 2012, meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 6 september 2012 (stuk 243 rode nummering/IV en 161/IV)

geboren te op

ii. tussen 16 april 2013 en 17 mei 2013 meermaals, op niet nader bepaalde data, onder meer op 17 april 2013 (zie onder meer verslag SI 4/2/14 kaft III en kaft 4, 5 en 7/i)

, geboren te op

III. tussen 13 januari 2011 en 18 april 2013, meermaals, onder meer op 17 april 2013,

geboren te op

IV. tussen 13 januari 2011 en 18 april 2013, meermaals, op niet nader bepaalde data, laatst op 17 april 2013;

geboren te op

V. tussen 13 januari 2011 en 20 december 2012, meermaals, onder meer op 14 februari 2011 en 31 mei 2011;

geboren te op

bij inbreuk op de artikelen 4 §1, 1ste lid en 5 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,

ten tijde van de feiten strafbaar gesteld door artikel 175 §2 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3, en thans strafbaar gebleven door artikel 12 §1 van de Wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 250 tot 2500 euro.

H.

De eerste, de tweede, de derde,

tussen 13 januari 2011 en 18 april 2014, meermaals, op niet nader bepaalde data,

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de individuele rekening onvolledig of onjuist te hebben opgesteld, met betrekking tot de navolgende 2 werknemers :

I. geboren te op

II. geboren te op

bij inbreuk op artikel 4, §§ 1, 2 en 5, eerste lid van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en de artikelen 14, 15, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten,

strafbaar gesteld door artikel 187, § 2, eerste lid, 2° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3.

I.

De eerste, de vierde en vijfde

In de periode tussen 16 april 2013 en 13 mei 2014, meermaals.

In samenhang, bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt,

een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning,

I. In hoofde van de eerste

een pand, bestaande uit een handelspand, 2 zelfstandige woningen en 3 kamers, gelegen te _____ en waarbij werd vastgesteld dat woning 1/1, woning 3/1 en kamers _____ en niet voldoen aan de normen van voormeld decreet (pv onderkapt 3 deel I),

II. In hoofde van de eerste

een pand, bestaande uit een handelspand, 2 zelfstandige woningen en 2 kamers, gelegen te _____, en waarbij werd vastgesteld dat woning _____, woning _____ en kamers _____ en niet voldoen aan de normen van voormeld decreet (onderkapt 9 deel II),

III. In hoofde van de eerste, vierde en vijfde

een pand, bestaande uit 4 appartementen, gelegen te _____ en waarbij werd vastgesteld dat woning _____ woning _____ woning _____ en woning _____ niet voldoen aan de normen van voormeld decreet (onderkapt 14 deel II),

Met de strafverzwarende omstandigheid dat door eerste van de activiteit een gewoonte wordt gemaakt;

VERBEURDVERKLARING

Eerste

Tevens gedagvaard om overeenkomstig de artikelen 42,1°, 43, 43bis, 433 novies en 433terdecies van het Strafwetboek te worden veroordeeld tot de bijzondere verbeurdverklaring van de navolgende onroerende goederen, zijnde zaken die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, en die welke gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf, uit hoofde van de tenlastelegging A en B :

- I. Het onroerend goed gelegen te ;
- II. Het onroerend goed gelegen te ;

Eerste

Tevens gedagvaard om overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43 bis van het Strafwetboek te worden veroordeeld tot de bijzondere verbeurdverklaring van het bedrag van 625.050, 79 EURO, als vermogensvoordeel dat rechtstreeks is verkregen uit de misdrijven zoals omschreven in tenlastelegging A, C, D, E, F, G en H zijnde de ontlopen RSZ bijdragen uit hoofde van sociale fraude, schijnzelfstandigheid en zwartwerk,

Hieronder inbegrepen :

- I. Een bedrag van 95,00 EURO in beslag genomen en overgemaakt op rekening van het COIV cfr. proces-verbaal (kaft OS);
- II. Een bedrag van 1.634,84 EURO in beslag genomen en overgemaakt op rekening van het COIV cfr. proces-verbaal (kaft IV stuk 155 blauwe nummering)
- III. Een bedrag van 6.074,61 EURO in beslag genomen en overgemaakt op rekening van het COIV cfr. proces-verbaal (kaft IV stuk 248 blauwe nummering);

Berekening van het bedrag van het wederrechtelijk vermogen terug te vinden in het Onderzoeksverslag van Sociale Inspectie van 4 februari 2014, kaft III, p. 37/44;

Tevens gedagvaard om overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43 bis van het Strafwetboek te worden veroordeeld tot de bijzondere verbeurdverklaring van de supra vermelde onroerende goederen, in de mate waarin ze niet worden verbeurd verklaard overeenkomstig de artikelen 42,1°, 43, 43bis, 433 novies en 433terdecies van het Strafwetboek, als vermogensvoordeel dat rechtstreeks is verkregen uit de misdrijven zoals omschreven in tenlastelegging A, C, D, E, F, G en H zijnde de ontlopen RSZ bijdragen uit hoofde van sociale fraude, schijnzelfstandigheid en zwartwerk,

Berekening van het bedrag van het wederrechtelijk vermogen terug te vinden in het Onderzoeksverslag van Sociale Inspectie van 4 februari 2014, kaft III, p. 37/44;

EXPLOITATIEVERBOD

Eerste

Tevens gedagvaard zich te horen veroordelen tot een verbod om de onderneming of inrichting waar de inbreuk werd begaan geheel of gedeeltelijk uit te baten in eigen naam dan wel middels een tussenpersoon, gedurende een periode van drie jaar, onder verbeurte van een dwangsom naar appreciatie van de rechtbank in toepassing van artikel 106 §1 van het Sociaal Strafwetboek, zijnde de navolgende cafe's :

- I. Café ' " ,
- II. Café ' " ,
- III. Café " " ,
- IV. " " ;
- V. Café " " ,
- VI. Café ' ' ;
- VII. Café ' " ;
- VIII. Café ' " ;

- Met de omstandigheid dat de eerste de feiten gepleegd heeft binnen één jaar waarop het vonnis van 8 maart 2011 uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen afdeling Antwerpen, rechtdoende in correctionele zaken en waarbij eerste veroordeeld werd tot een bijkomende hoofdgevangenisstraf van 6 maanden en bijkomende geldboete van 187.500 euro hoofdens inbreuken op wet 30/04/1999 – tewerkstelling vreemdelingen zonder verblijfsvergunning , KB

5/11/2002- DIMONA, in kracht van gewijsde is gegaan (artikel 108 van het Sociaal Strafwetboek)

- Met de omstandigheid dat de eerste de feiten gepleegd heeft binnen één jaar waarop het vonnis van 12 juni 2012 uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen afdeling Antwerpen, rechtdoende in correctionele zaken en waarbij eerste veroordeeld werd tot een bijkomende bestraffing van 210.000 euro hoofdens Inbreuken op wet 30/04/1999 – tewerkstelling vreemdelingen zonder verblijfsvergunning , KB 5/11/2002- DIMONA en Wet van 27/06/1969 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders in kracht van gewijsde is gegaan (artikel 108 van het Sociaal Strafwetboek)

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken op het eerste hypotheekkantoor van , dd.29/11/2017 boek deel nr. en deel

PROCEDURE

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie ende aanwezige partijen.

1. PROCEDURE

In besluiten beroepen eerste en tweede beklagde zich – deze laatste voornamelijk m.b.t. de tenlasteleggingen C t/m H – op de zgn. ‘*exceptio obscuri libelli*’ en stellen zij dat hierdoor de rechten van verdediging op een ernstige wijze zouden zijn geschaad.

Volgens beklagden zou het niet duidelijk zijn welke feiten hen precies ten laste worden gelegd. Zij stellen in besluiten dat het Openbaar Ministerie nalaat de tenlasteleggingen te specificeren en alles op een hoop gooit.

De feiten van de tenlasteleggingen moeten op een zodanige wijze zijn omschreven dat het voorwerp ervan voldoende duidelijk blijkt voor de beklagden en hun rechten van verdediging gewaarborgd worden.

In deze is er evenwel geen sprake van enige ‘*obscuri libelli*’. Uit de tenlasteleggingen kunnen beklagden duidelijk afleiden waarvoor zij vervolgd worden.

Gelet op de wijze waarop de dagvaarding werd opgesteld, met een duidelijke onderverdeling, een duidelijk verwijzing naar proces-verbalen en naar stuknummers, staat het vast dat beklaagden weldegelijk duidelijk in kennis zijn gesteld van de hen ten laste gelegde feiten en in staat zijn zich hierop te verdedigen.

In tegenstelling tot hetgeen tweede beklaagde voorhoudt in besluiten, hoeft het Openbaar Ministerie in haar geding inleidende dagvaarding geenszins per beklaagde, per tenlastelegging de specifieke feiten aan te brengen waarop de tenlasteleggingen steunen.

Geen enkele wetsbepaling bepaalt dat beklaagden uitsluitend moeten ingelicht worden door de dagvaarding of de beschikking tot verwijzing. Het inlichten van beklaagden kan ook gebeuren door het samenlezen van de dagvaarding met de stukken uit het strafdossier, waarin zij inzage kregen en waarop zij hun rechten van verdediging kunnen laten gelden ten opzichte van de rechter ten gronde.

In deze werden aan beklaagden al deze mogelijkheden geboden zodat zij zich met kennis van zaken hebben kunnen verweren.

De rechten van verdediging van beklaagden werden dan ook niet geschonden.

2. OP STRAFRECHTELIJK VLAK

De feiten

Eerste beklaagde is eigenaar van een aantal panden te _____ in de buurt van het _____ in een aantal van deze panden worden er cafés uitgebaat.

In de periode van augustus 2009 tot september 2012 worden er een twintigtal controles uitgevoerd in de cafés _____ gelegen aan de _____, café _____, gelegen aan de _____, café _____, gelegen aan de _____ en café _____ gelegen aan de _____

Bij uitvoering van deze controles werd vastgesteld dat de diensters in deze cafés veelal een buitenlandse nationaliteit hadden en niet steeds in regel waren wat betreft hun tewerkstelling.

In de panden, eigendom van eerste beklagde, worden ook personen gehuisvest waarbij misbruik zou zijn gemaakt van de precare toestand van deze personen om hen te huisvesten in woonegelegenheden die totaal ongeschikt zijn voor bewoning.

Beoordeling

● **De tenlastelegging A**

Onder deze tenlastelegging worden eerste, tweede en derde beklagde vervolgd voor feiten van mensenhandel.

Misbruik makend van het precare karakter van hun situatie zouden beklagden, voornamelijk Roemeense en Bulgaarse meisjes hebben aangeworven als dienster voor voornoemde cafés waarbij deze in onmenselijke omstandigheden zouden zijn tewerkgesteld geweest.

In besluiten houden eerste en tweede beklagde in eerste instantie voor dat zij nooit dienststers voor de voornoemde cafés zouden hebben aangeworven. Eerste beklagde stelt verder in besluiten dat hij niet betrokken is bij de werking van voornoemde cafés en op geen enkele wijze als werkgever zou zijn opgetreden.

In besluiten stelt tweede beklagde dat hij mogelijk wel 'klusjes' heeft uitgevoerd in opdracht van eerste beklagde (p. 6, 4de alinea van de besluiten) doch hij ontkent 'op regelmatige wijze de uitbating van de handelszaken' te hebben verricht.

Bij verhoor op 27.09.2013 verklaarde ook derde beklagde dat hij niet betrokken was bij de uitbating van de cafés.

Het wordt niet betwist dat voornoemde cafés voorheen werden uitgebaat door de
waarin eerste beklagde actief was.

Nadien zou de uitbating van voornoemde cafés officieel zijn overgenomen door de
en de

In zijn verhoor van 17.04.2013 bevestigt tweede beklagde zaakvoerder en aandeelhouder te zijn van de . Hij bevestigt tevens zaakvoerder te zijn geweest van de
maar op het moment van verhoor sinds ongeveer 1 maand zijn mandaat te hebben opgegeven.

In zijn hoedanigheid van zaakvoerder van deze vennootschappen was tweede beklagde bijgevolg weldegelijk officieel betrokken bij de uitbating van de cafés.

Uit het onderzoek blijkt verder dat tweede beklagde niet enkel officieel betrokken is geweest bij de uitbating van voornoemde cafés, maar ook feitelijk.

Meerdere dienstversprekers verklaarden dat zij werkten in opdracht van tweede beklagde. Bij huiszoeking in de privé woning van tweede beklagde werden talrijke administratieve stukken aangetroffen betreffende de uitbating van voornoemde cafés. Verder stond tweede beklagde ook duidelijk in voor de afhandeling van de financiële zaken waarbij hij o.m. beschikte over een volmacht op de bankrekening van eerste beklagde.

In besluiten doet eerste beklagde uitschijnen dat hij de loutere eigenaar is van de panden waarin de betrokken cafés zijn gehuisvest waarbij hij niet meer doet dan het verhuren van zijn panden voor de uitbating van de cafés.

Uit het strafonderzoek blijkt evenwel het tegendeel.

Zo blijkt eerste beklagde ingeschreven te zijn als werknemer van de _____ en zou hij naar eigen zeggen klusjes uitvoeren en poetsen. Eerste beklagde is verder woonachtig te _____ waar ook de maatschappelijke zetel van _____ was gevestigd.

Bij huiszoeking aldaar, kon eerste beklagde niet worden aangetroffen, hij werd aangetroffen in één van de betrokken cafés, m.n. _____ alwaar hij volgens de verbalisanten administratieve bezigheden verrichtte.

Bij aantreffen was eerste beklagde in het bezit van een aanzienlijke geldsom in contanten. Volgens stukken – opgesteld in de URDU taal – die werden aangetroffen bij huiszoeking in café _____ is er sprake van geldbedragen die worden overgemaakt aan eerste beklagde.

Tussen eerste en tweede beklagde blijkt er verder een bijzonder nauwe band te bestaan. Dit blijkt uit de talrijke bezoeken en telefonische gesprekken die tweede beklagde met eerste beklagde had tijdens het gevangenisverblijf van deze laatste. Tevens beschikt tweede beklagde over een volmacht op de bankrekening van eerste beklagde.

Tot slot verwijst de rechtbank naar de verklaringen van de dienstversprekers _____ en de klusjesman _____ waaruit duidelijk blijkt dat eerste beklagde weldegelijk actief betrokken was bij de uitbating van de cafés.

De dienstverklaarde dat zij werd aangenomen door derde beklagde, tweede beklagde hieraan zijn goedkeuring verleende doch dit alles onder de leiding van een 'grote baas' wiens naam zij niet kende.

Bij fotovoorlegging herkende mevr. huidige eerste beklagde als deze 'grote baas'.

Deze verklaringen omschrijven treffend de feitelijke toestand bij de uitbating van voornoemde cafés. Eerste beklagde die aan de touwtjes trekt maar op de achtergrond blijft. Tweede beklagde die optreedt als feitelijk aanspreekpunt van de cafés en derde beklagde die optreedt als hulpje van tweede beklagde.

Hoewel derde beklagde bij verhoor ontkende mee werkzaam te zijn bij de uitbating van de cafés, blijkt uit zijn verhoor wel dat hij woonachtig was boven café , een woning die hem gratis ter beschikking was gesteld door tweede beklagde, hij vaak verbleef in voornoemde cafés en hij de dienstverklaarde hielp bij zwaar werk, o.m. het verplaatsen van bakken bier.

Verder verklaarden meerdere dienstverklaarde dat zij werden tewerkgesteld door derde beklagde en duikt de naam van derde beklagde op in stukken die werden aangetroffen in de desbetreffende cafés.

Op basis van hetgeen voorafgaat staat het voor de rechtbank vast dat eerste, tweede en derde beklagde allen actief mee betrokken waren bij de uitbating van de cafés en de tewerkstelling van de betrokken dienstverklaarde.

De economische uitbuiting van personen is weldegelijk een vorm van mensenhandel. Terecht stellen eerste en tweede beklagde in besluiten dat hieraan een aspect van strijdigheid met de menselijke waardigheid moet zijn gekoppeld. Loutere overtredingen op de wetgeving inzake arbeid of sociale zekerheidswetgeving, met bijv. lonen onder het minimumloon, impliceren niet noodzakelijk het misdrijf mensenhandel.

De rechtbank stelt vast dat onder de tenlastelegging A 18 slachtoffers worden opgenomen waarvan slechts 5 personen niet gevestigd waren in België of niet gerechtigd waren tot een verblijf van meer dan 3 maanden. (zie de tenl. C).

Verder blijken onder de opgesomde slachtoffers ook personen te zijn van de Belgische en Nederlandse nationaliteit. De door de slachtoffers te verrichten arbeid betroffen werkzaamheden van dienstverklaarde in de betrokken cafés en dit onder de vorm van diensten van 9 à 10 uur waarvoor een vergoeding werd bekomen van 50 EURO. Enige onmenselijke

behandeling kon hierbij niet worden vastgesteld.

Uit het strafdossier blijkt niet dat deze dienststers op enigerlei wijze gedwongen werden het werk uit te voeren, evenmin blijkt dat zij betrokken waren bij enige vorm van prostitutie.

In deze omstandigheden kan de rechtbank niet vaststellen dat eerste, tweede en derde beklagde zich hebben schuldig gemaakt aan het misdrijf mensenhandel, zoals omschreven onder de tenlastelegging A, en dienen zij hiervoor te worden vrijgesproken.

- De tenlastelegging B

Onder deze tenlastelegging worden eerste, tweede en derde beklagde vervolgd voor feiten van huisjesmelkerij.

Er is sprake van huisjesmelkerij wanneer een woning wordt verhuurd waarbij misbruik wordt gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van de huurder en er door de verhuurder een abnormaal profijt wordt beoogd.

De beoordeling van het misdrijf en het abnormaal profijt betreft een feitelijke beoordeling door de rechtbank waarbij de huurprijs, de situatie van de huurders, het al dan niet sociaal of financieel precair zijn, richtlijnen vormen.

● *Het pand gelegen te*

(tenl. B. I)

Eerste beklagde is eigenaar van het pand gelegen te

Het pand werd op 17.04.2013 aan een controle onderworpen.

De heren en worden ter plaatse aangetroffen. Zij blijken illegaal in het land te zijn en verklaren 350 EURO per maand te betalen voor de kamer waarin zij wonen. Mevr. is eveneens een bewoonster die verklaart reeds een zestal maanden ter plaatse te wonen.

Ook mevr. blijkt ter plaatse te wonen, samen met haar drie kinderen. Mevr. spreekt enkel de Roemeense taal en bewoont een kamer van 5x3 meter waarin twee matrassen op de grond zijn gedeponneerd.

Tot slot blijkt ook de heer [] samen met zijn gezin, in het pand te wonen. De heer [] blijkt werkzaam te zijn in de cafés van eerste en tweede beklagde en blijkt tevens in te staan voor de renovatie van het betrokken pand.

Door de andere bewoners van het pand wordt hij ook aangeduid als de persoon aan wie de huur wordt betaald.

De vrouw van de heer [] mevr. [] werkt als dienstster in de cafés van eerste en tweede beklagde.

Bij controle van het pand door de bevoegde ambtenaren wordt vastgesteld dat al de woongelegenheden in het pand dermate behept zijn met gebreken die ertoe leiden dat de woningen ongeschikt en onbewoonbaar zijn.

De rechtbank is van oordeel dat, wanneer men enkel de vaststellingen m.b.t. de strafpunten en gebreken van de woning in aanmerking neemt, dient te worden besloten tot een abnormaal profijt dat wordt bekomen door de verhuurder.

Uit de vaststellingen blijkt Immers dat de verhuurde wooneenheden eigenlijk niet bewoonbaar waren zodat in wezen iedere vergoeding voor verhuring een abnormaal profijt uitmaakt.

De aangetroffen huurders verbleven illegaal in het Rijk, zijn van vreemde afkomst en zij spreken veelal de Nederlandse taal niet. Ook de financiële toestand van de huurders kan niet anders dan precair worden genoemd.

Eerste beklagde is de eigenaar van het pand. Uit de verklaring van voornoemde volgt dat tweede beklagde zich feitelijk bezig hield met het verhuren van het pand en hiertoe de genoemde [] had aangesteld om hem bij te staan.

Eerste en tweede beklagde handelden bijgevolg doelbewust zodat de tenlastelegging B. 1 lastens hen bewezen is.

Nu de betrokkenheid van derde beklagde bij deze feiten niet afdoende uit het strafdossier blijkt, dient hij hiervoor te worden vrijgesproken.

● *Het pand gelegen te*

(tenl. B. II)

Eerste beklagde is eigenaar van het pand gelegen te

Op 23.04.2013 wordt dit pand aan een controle onderworpen. De aankondiging van deze controle vond plaats op 15.04.2013.

Bij uitvoering van de controle treffen de verbalisanten in het pand een drietal personen aan – zonder identiteitspapieren dan wel zonder geldige verblijfsvergunning in het land – die in het pand schijnen te wonen.

Eén van deze personen tracht bij aankomst van de politie de vlucht te nemen.

Een andere bewoner, de heer [redacted] verklaarde er reeds een vijftal maanden in een studio te wonen waarvoor hij 350 EURO in contanten dient te betalen aan een zekere [redacted]. Hij stelt geen ontvangstbewijzen te ontvangen noch over een huurovereenkomst te beschikken.

Het betrokken pand blijkt reeds sinds 24.07.2012 door de bevoegde diensten van de Stad [redacted] onbewoonbaar te zijn verklaard.

Ook tijdens de controle op 23.04.2013 wordt vastgesteld dat het pand ernstige gebreken vertoont – die o.m. brand- en ontploffingsgevaar inhouden – waardoor het pand ongeschikt is voor bewoning.

Bij verhoor verklaart eerste beklagde het gehele pand te hebben verhuurd aan een zekere [redacted] die het vervolgens verder zou hebben onderverhuurd.

Mevr. [redacted] bevestigt dit in eerste instantie. Mevr. [redacted] is de uitbaatster van het Portugese café [redacted] dat op de gelijkvloerse verdieping van het pand is gevestigd. Zij stelt in eerste instantie van [redacted] te hebben gehoord maar op 23.04.2013 door eerste beklagde onder druk gezet te zijn geweest om een huurcontract – voor het volledige pand – te ondertekenen.

De rechtbank oordeelt het ongeloofwaardig dat eerste beklagde geen kennis had van de toestand van zijn pand en evenmin van het gegeven dat dit pand reeds in 2012 onbewoonbaar was verklaard.

De rechtbank verwijst naar hetgeen voorheen reeds werd gesteld waaruit blijkt dat de zaken van eerste beklagde tijdens zijn verblijf in de gevangenis, weldegelijk werden behartigd.

Op basis van de voorliggende dossiergegevens oordeelt de rechtbank de tenlastelegging B. II bewezen t.a.v. eerste beklaagde.

De rechtbank is van oordeel dat, wanneer men enkel de besluiten tot onbewoonbaarverklaring en de vaststellingen m.b.t. de strafpunten en gebreken van de woning in aanmerking neemt, dient te worden besloten tot een abnormaal profijt dat wordt bekomen door de verhuurder.

Uit de vaststellingen blijkt immers dat de verhuurde wooneenheden eigenlijk niet bewoonbaar waren zodat in wezen iedere vergoeding voor verhuring een abnormaal profijt uitmaakt.

De aangetroffen huurders verbleven illegaal in het Rijk of werden aangetroffen zonder identiteitspapieren. Ook de financiële toestand van de huurders kan niet anders dan precair worden genoemd.

Tot slot aarzelde eerste beklaagde niet om ook de huurster van het café op de gelijkvloerse verdieping onder druk te zetten om ook de bovenliggende wooneenheden te huren en dit door ermee te dreigen dat het café anders gesloten zou moeten worden.

Nu de betrokkenheid van tweede en derde beklaagde bij deze feiten niet afdoende uit het strafdossier blijkt, dienen zij hiervoor te worden vrijgesproken.

● *Het pand gelegen te*

(tenl. B. III)

Eerste beklaagde is eigenaar van het pand gelegen te

Bij controle op 12.05.2014 stellen de verbalisanten vast dat alle wooneenheden in het pand een dusdanig aantal gebreken vertonen die er toe leiden dat deze wooneenheden totaal ongeschikt zijn voor enige bewoning.

De woning blijkt tevens structurele gebreken te vertonen waardoor er mogelijk instortingsgevaar bestaat.

Bij verhoor stelt eerste beklaagde het pand nooit te hebben verhuurd voor bewoning. Hij stelt wel een overeenkomst met een derde te hebben opgesteld tot renovatie van dit pand. Blijkbaar werd deze overeenkomst in eerste instantie afgesloten met huidige vierde beklaagde en later met huidige vijfde beklaagde.

Een afschrift van de tussen partijen gesloten huurovereenkomst werd aan het strafdossier gevoegd. Hoewel er onduidelijkheid bestaat omtrent de data, staat het vast dat het betrokken pand – volgens huurovereenkomst – op datum van controle d.d. 12.05.2014 reeds volledig gerenoveerd diende te zijn.

Uit het voorliggende technisch verslag blijkt dit niet het geval te zijn geweest.

Eerste beklagde kan zich niet verschuilen achter de voorliggende huurovereenkomst.

Het is eerste beklagde, als eigenaar, die in eerste instantie verantwoordelijk is voor de kwaliteit van de wooneenheden die door hem worden verhuurd. Uit de voorliggende huurovereenkomst en de verhoren van eerste en vijfde beklagde, blijkt dat eerste beklagde weliswaar een huurovereenkomst sloot teneinde zijn eigendom te laten renoveren maar niet de minste moeite nam om tijdens deze renovatie enige huur te verbieden en na de voorziene renovatieduur niet de moeite nam om na te gaan of er daadwerkelijk wel renovaties werden uitgevoerd en deze renovaties resulteerden in woongelegenheden die voldeden aan de minimale kwaliteitsnormen.

De bewoners van het betrokken pand – waaronder de stiefzoon van vijfde beklagde – bleken allen een Portugese achtergrond te hebben. Op basis van de elementen van het strafdossier kan de rechtbank niet vaststellen dat deze personen zich in een bijzonder kwetsbare positie zouden hebben bevonden waarvan door eerste, tweede en derde beklagde misbruik zou zijn gemaakt.

Eerste, tweede en derde beklagde dienen voor de tenlastelegging B. III dan ook te worden vrijgesproken.

● *De tenlasteleggingen C t/m H*

Onder de tenlasteleggingen C t/m H worden eerste, tweede en derde beklagde vervolgd voor inbreuken op de wetgeving inzake sociale zekerheid.

Uit de voorliggende stukken uit het strafdossier blijkt afdoende dat in voornoemde cafés op onregelmatige wijze diensters werden tewerkgesteld. Ofwel betrof dit eenvoudig zwartwerk, dan wel werden diensters tewerkgesteld als schijnzelfstandigen.

De materiële vaststellingen hieromtrent worden door beklagden niet betwist. Dat ingevolge de onregelmatige tewerkstelling RSZ bijdragen werden ontdoken t.b.v. 625.050 EURO wordt door beklagden evenmin betwist.

In besluiten stellen eerste en tweede beklagde dat zij hiervoor niet aansprakelijk zijn nu zij niet mede betrokken zouden zijn geweest bij de aanwerving en tewerkstelling van deze dienststers.

De rechtbank verwijst naar hetgeen hiervoor – bij de bespreking van de tenlastelegging A – reeds werd gesteld aangaande de betrokkenheid van eerste, tweede en derde beklagde bij de werking van de voornoemde cafés.

Hierbij is gebleken dat eerste, tweede en derde beklagde actief betrokken waren bij de uitbating van deze cafés. Eerste beklagde is hierbij duidelijk de achterman, de feitelijke eigenaar van de cafés. Tweede beklagde treedt op als frontman en noemt zichzelf 'de manager'. Op zijn beurt doet tweede beklagde beroep op derde beklagde om hem hierin bij te staan.

Alle drie de beklagden zijn actief betrokken bij de uitbating van de cafés. Het kan niet anders dan dat alle drie de beklagden kennis hadden van het gegeven dat er in deze cafés dienststers illegaal te werk werden gesteld en dat zij aan dit systeem actief meewerkten.

De hen ten laste gelegde feiten C t/m H zijn dan ook bewezen.

⊙ De tenlastelegging I

Onder deze tenlastelegging worden eerste, vierde en vijfde beklagde vervolgd voor het verhuren van wooneenheden die niet voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten van de Vlaamse Wooncode.

Het betreft de panden gelegen te

(tenf. I. I),

(tenf. I. II) en

(tenf. I. III).

De rechtbank verwijst naar hetgeen hieromtrent reeds werd gesteld bij de bespreking onder de tenlastelegging B en de voorliggende technische rapporten m.b.t. de controle van de onderscheiden wooneenheden in deze panden waaruit blijkt dat de verhuurde wooneenheden inderdaad niet voldeden aan de minimale kwaliteitsnormen van de Vlaamse Wooncode.

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van eerste beklagde staat vast op basis van de motivering zoals opgenomen onder de tenlastelegging B.

De tenlastelegging I is dan ook bewezen t.a.v. eerste beklagde.

In besluiten betwist vierde beklagde iedere betrokkenheid bij de feiten.

Hij erkent in het jaar 2010 een overeenkomst met eerste beklagde te hebben afgesloten m.b.t. het pand gelegen in de _____ maar stelt dat hij deze overeenkomst in het jaar 2011 zou hebben overgedragen aan vijfde beklagde.

Vierde beklagde houdt voor met de verhuring van woongelegen in dit pand – gedurende de Incriminatieperiode van 16.04.2013 tot 13.05.2014 – geen uitstaans te hebben gehad.

De rechtbank stelt vast dat de beweringen van vierde beklagde niet van iedere geloofwaardigheid zijn ontdoet en alvast niet ontkracht worden door de objectieve bewijselementen van het voorliggende strafdossier.

Vierde beklagde dient dan ook te worden vrijgesproken voor het hem ten laste gelegd feit I. III.

Ter terechtzitting betwist vijfde beklagde de hem ten laste gelegde feiten niet.

Beklagde erkent diverse woongelegenheden in het pand gelegen aan de _____ - na renovatie - te hebben verhuurd aan derde personen. Uit de voorliggende technische verslagen blijkt evenwel dat deze wooneenheden alsdan feitelijk nog steeds onbewoonbaar waren.

Het aan vijfde beklagde ten laste gelegd feit I. III is dan ook bewezen.

- Strafmaat

De feiten zijn ernstig en de in hoofde van eerste, tweede en derde beklagde weerhouden tenlasteleggingen vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing moet worden opgelegd.

De handelingen van eerste, tweede, derde en vijfde beklagde wijzen op een verminderd normbesef, een frauduleuze ingesteldheid en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van hun slachtoffers.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, het aandeel van iedere beklaagde bij deze feiten, de persoonlijkheid van eerste, tweede en vijfde beklaagde zoals dezels gebleken bij de pleidooien ter terechtzitting en ieders strafrechtelijk verleden.

Derde beklaagde is niet ter terechtzitting verschenen zodat de rechtbank niet kan pellen naar zijn inzichten en intenties.

Eerste beklaagde is niet aan zijn proefstuk toe en werd reeds meermaals strafrechtelijk veroordeeld. Ingevolge deze vroegere veroordelingen komt eerste beklaagde thans niet meer in aanmerking voor een eenvoudig uitgestelde bestraffing.

Eerste beklaagde werd tevens reeds voor gelijkaardige feiten veroordeeld en bevindt zich in gevolge zijn veroordeling door huidige rechtbank op 12.06.2012: – vonnis waarvan afschrift aan het strafdossier werd gevoegd – in staat van bijzondere herhaling.

Eerste beklaagde is dan ook bijzonder hardleers. Het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk om hem te wijzen op de aard en de ernst van zijn handelingen en hem ertoe te brengen zich in de toekomst te beteren.

Tweede beklaagde werd eveneens reeds strafrechtelijk veroordeeld. Ingevolge deze veroordeling komt hij niet meer in aanmerking voor een uitgestelde bestraffing.

In besluiten verzoekt tweede beklaagde de rechtbank toepassing te maken van art. 65 §2 SW en vast te stellen dat huidige feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet met de feiten waarvoor hij reeds werd veroordeeld bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis van deze rechtbank d.d. 24.12.2014.

De rechtbank stelt vast dat tweede beklaagde in voornoemd vonnis veroordeeld werd voor feiten van handel in verdovende middelen. Thans wordt tweede beklaagde vervolgd voor feiten van een geheel andere strekking. Om deze reden stelt de rechtbank de eenheid van opzet niet vast.

Het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk om tweede beklaagde te wijzen op de aard en de ernst van de feiten en hem ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Vijfde beklaagde verzocht de rechtbank ter terechtzitting hem de gunst van de opschorting toe te staan. Verwijzend naar het reeds gevulde strafregister van vijfde beklaagde, oordeelt

de rechtbank het toestaan van de gunst van de opschorting geen afdoende signaal voor vijfde beklagde om hem te wijzen op de ernst van de feiten en hem ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Het opleggen van de hierna bepaalde geldboete is hiertoe noodzakelijk.

Gelet op het ontradende karakter van een uitgestelde bestraffing en nu vijfde beklagde hiervoor nog in aanmerking komt, kan voor de op te leggen geldboete uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan.

- Verbeurdverklaring

Door het Openbaar Ministerie wordt de verbeurdverklaring gevorderd, lastens eerste beklagde, van de onroerende goederen gelegen:

- te ;
- en te

De rechtbank stelt vast dat deze onroerende goederen eigendom zijn van eerste beklagde en werden aangewend bij de uitvoering van de lastens eerste beklagde weerhouden misdrijven B. I en B. II.

Conform art. 433undecies SW dient de verbeurdverklaring ervan te worden uitgesproken.

Het Openbaar Ministerie vordert tevens de verbeurdverklaring van de ontdoken RSZ bijdragen in hoofde van eerst beklagde voor een bedrag van 625.050,79 EURO.

De rechtbank stelt vast dat de gevorderde som het illegaal vermogen is dat voortvloeit uit de lastens eerste beklagde weerhouden tenlasteleggingen C t/m H.

Nu het onaanvaardbaar is dat eerste beklagde kan genieten van de vruchten van de door hem gepleegde misdrijven, dient dit illegaal vermogen verbeurd te worden verklaard.

Teneinde aan eerste beklagde geen overdreven zware bestraffing op te leggen, herleidt de rechtbank conform art. 43bis, in fine, SW de verbeurd te verklaren geldsom zoals hierna bepaald.

Exploitatieverbod

Door het Openbaar Ministerie wordt in hoofde van eerste beklagde, conform art. 106 Sociaal Strafwetboek, een verbod gevorderd tot het exploiteren van de cafés waarin de vastgestelde overtredingen hebben plaatsgevonden.

Naar het oordeel van de rechtbank is dergelijk exploitatieverbod geen noodzakelijke voorwaarde om te voorkomen dat de vastgestelde inbreuken zich in hoofde van beklagden zouden herhalen.

De rechtbank legt dan ook geen exploitatieverbod op.

Herstelvordering

● *Betreffende het pand gelegen te*

De vordering van de Wooninspecteur strekt ertoe eerste beklagde te veroordelen om aan het pand, gelegen te een andere bestemming te gegeven in overeenstemming met de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning moet worden gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, dit binnen een termijn van 10 maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 200 EURO per dag vertraging.

Het wordt niet betwist dat voornoemd pand – waarin zonder vergunning bijkomende wooneenheden werden gecreëerd – niet in aanmerking komt voor het uitvoeren van reguliere renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken.

Tevens stelt de rechtbank vast dat de vordering van de Wooninspecteur ertoe strekt een illegaal bestaande toestand te verhelpen.

Het bewijs dat deze illegale toestand inmiddels zou zijn geregulariseerd, ligt niet voor.

De vordering wordt door de rechtbank dan ook toegekend. Het toestaan van een termijn van 10 maanden oordeelt de rechtbank redelijk en billijk om hieraan gevolg te geven.

Gelet op voornoemde verbeurdverklaring van het onroerend goed oordeelt de rechtbank het thans niet opportuun om enige dwangsom op te leggen.

● *Betreffende het pand gelegen te*

De vordering van de Wooninspecteur strekt ertoe het onroerend goed, te door renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken te herstellen met het oog op het wegwerken van alle gebreken van deze woning zodat deze voldoet aan de woonkwaliteitseisen conform art. 5 van de Vlaamse wooncode en dit binnen een termijn van 10 maanden onder verbeurte van een dwangsom van 200 EURO per dag.

De rechtbank stelt vast dat de vordering van de Wooninspecteur ertoe strekt een illegaal bestaande toestand te verhelpen.

Uit niets blijkt dat de gebreken aan deze woning inmiddels zouden zijn hersteld.

De vordering wordt door de rechtbank dan ook toegekend. Het toestaan van een termijn van 10 maanden oordeelt de rechtbank redelijk en billijk om hieraan gevolg te geven.

Gelet op voornoemde verbeurdverklaring van het onroerend goed oordeelt de rechtbank het thans niet opportuun om enige dwangsom op te leggen.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 186, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,
artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 8 der wet van 29 juni 1964
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierboven
vermelde tenlasteleggingen C, D, E, F, G, H en I
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 65, 66, 99bis 433 quinquies, 433septies,
433novles, 433decies, 433undecies van het Strafwetboek.

UITSPRAAK

De rechtbank vonnissende op tegenspraak opzichts
, Wooninspecteur en bij verstek opzichts

Op strafgebied

De strafvordering is ontvankelijk.

(eerste beklagde) *Op tegenspraak:*

Spreekt voor de tenlasteleggingen A en B.III vrij.

Veroordeelt zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, voor de
tenlasteleggingen BI, BII, C, D, E, F, G, H, I vermengd:

tot een hoofdgevangenisstraf van 9 maanden.

en tot een geldboete van 17 maal 500,00 EUR en vermeerderd met 50 opdecieimen
en gebracht op 51000,00 EUR. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen
de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor
juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding
bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70
opdecieimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Verklaart verbeurd:

Lastens eerste beklagde, conform art. 42, 1° en 433terdecies SW, de hierna
vermelde onroerende goederen, aangewend bij de weerhouden tenlasteleggingen B.
I en B. II en eigendom zijnde van eerste beklagde:

- het onroerend goed gelegen te _____ ;
- het onroerend goed gelegen te _____ .

lastens eerste beklagde, conform art. 42; 3° en 43bis SW, als illegaal vermogensvoordeel voortvloeiend uit de weerhouden tenlasteleggingen C t/m H, een som van 100.000 EURO, hierin begrepen een bedrag van 95,00 EURO, 1.634,84 EURO en 6.074,61 EURO, alle gestort op een rekening van het COIV.

- Herstelvordering

⊙ *Betreffende het pand gelegen te _____*

Beveelt dat aan het pand, gelegen te _____, een andere bestemming moet worden gegeven en dit in overeenstemming met de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning moet worden gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, dit binnen een termijn van 10 maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidige vonnis.

Zegt dat de Wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen te _____ in geval het vonnis niet ten uitvoer wordt gelegd, ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen te _____ de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hem gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

⊙ *Betreffende het pand gelegen te _____*

Beveelt het herstel van het onroerend goed, gelegen te
, door renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken met het oog
op het wegwerken van alle gebreken van deze woning zodat deze voldoet aan de
woonkwaliteitseisen conform art. 5 van de Vlaamse wooncode en dit binnen een
termijn van 10 maanden.

Zegt dat de Wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen te
in geval het vonnis niet ten uitvoer wordt gelegd, ambtshalve in de
uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen te
de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en
voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door
hem gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd
met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden
op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter

(tweede beklagde) Op tegenspraak:

Spreekt voor de tenlasteleggingen A, B.II en B.III vrij.

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen B.I, C, D, E, F, G, H, I vermengd:

tot een hoofdgevangenisstraf van 6 maanden.

en tot een geldboete van 13 maal 500,00 EUR en vermeerderd met 50 opdecimen
en gebracht op 39000,00 EUR. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen
de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor
juridische tweedelijnsbijstand

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding
bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70
opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

(derde beklaagde) Bij verstek:

Spreekt voor de tenlasteleggingen A en B vrij.

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen C, D, E, F, G, H vermengd:

tot een hoofdgevangenisstraf van 6 maanden

en tot een geldboete van 600,00 EUR, verhoogd met 50 opdecimen en gebracht op 3600,00 EUR. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

(vierde beklaagde) Op tegenspraak:

Spreekt voor de tenlasteleggingen I.III vrij en stelt hem buiten zake zonder kosten.

(vijfde beklaagde) Bij verstek:

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen I.III :

tot een geldboete van 500,00 EUR , verhoogd met 50 opdecimen en gebracht op 3000,00 EUR. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Staat het voordeel van uitstel toe voor een termijn van 2 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $1/5 \times 131.66 = 26.33$ EUR.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $1/5 \times 131 = 26.23$ EUR.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $1/5 \times 131.66 = 26.33$ EUR.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $1/5 \times 131.66 = 26.33$ EUR.

De kosten tot op heden begroot op $1/5 \times 131.66 = 26.33$ EUR, worden ten laste van de Belgische Staat gelegd.

- Burgerrechtelijk

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

oOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op negentien juni tweeduizend en achttien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

I. De Ridder, ondervoorzitter, voorzitter van de kamer, rechter,
G. Segers, rechter,
H. Vleugels, rechter
Het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
J. Soete, griffier.

J. Soete

H. Vleugels

G. Segers

I. De Ridder